

[Svend Andersen]

afsættes til erhvervslivet, der som bekendt i forvejen er fritaget for moms og andre afgifter. Derfor sker der ingen lettelse her. Skal der lattes, må det være på produktionsprisen, som i forvejen er alt for høj. Det er min opfattelse, at såfremt der fra statens side skal ydes et bidrag til dette formål, så bør det gives over priserne ved lettelse af selskabets økonomi.

Jeg skal derfor rette et spørgsmål til regeringen: i 1971 fik Østkraft ved regeringens bistand et lån på 15 mill. kr., der var ledsaget af et rentetilskud, og det var afdragsfrit i 10 år. Fra 1981 skal lånet tilbagebetales med 1,5 mill. kr. pr. år, og der er en rentebyrde på ca. 1,1 mill. kr., altså i alt ca. 2,6 mill. kr. pr. år. Mit spørgsmål er, om regeringen vil se på muligheden af, at dette lån eftergives, eventuelt at lånet gøres rente- og afdragsfrit i en årrække. En sådan ordning vil betyde, at der vil ske en lettelse for alle forbrugere, også for erhvervslivet. Det vil efter min opfattelse være den rigtige måde fra statens side at give et bidrag på.

Arne Melchior (CD):

CDs stilling til charterafgiften er kendt og har været gentaget så ofte, at jeg ikke skal trætte tinget med at redegøre for den igen. Men de faldne bemærkninger fra en række ordførere giver mig anledning til to bemærkninger.

Den ene skal være til hr. Ove Jensen fra fremskridtspartiet, som foreholdt det ene af de to bornholmske folketingsmedlemmer, at han er valgt af de bornholmske elforbrugere, og hr. Ove Jensen ville dermed klart sige, at dette medlem såvel som sikkert andre bør være forpligtet af, hvor de er valgt, og skal tage lokalpolitisk stilling til de lovforslag, der kommer frem her. Jeg skal gøre pinen kort og kun sige, at jeg ikke tror, hr. Ove Jensen kan underkaste sig en sådan binding for sit eget vedkommende, men det er da muligt, at han gør det.

Jeg for mit vedkommende kan helt tilslutte mig det svar, hr. Svend Andersen herfra har givet, nemlig, således som jeg forstod det, at folketingsmedlemmer er bundet til at føre den generelle landspolitik, og at de i virkeligheden – det er min viderefortolkning – svigter deres opgave, hvis de stemmer anderledes i enkeltsager, fordi de måtte frygte, hvordan

deres vælgere i deres kreds måtte opfatte det. Jeg er sikker på, at hr. Svend Andersen ligesom jeg samler på mennesker – og de er gud ske lov i stort flertal her i landet – der er intelligente nok til at vide, at lokale interesser føres frem af kommuner og amter, hvorimod folketinget skal anlægge helhedsbetragtninger.

Min anden bemærkning går til hr. Ellemann-Jensen og delvis til hr. Hagen Hagensen. Det forbløffede mig at høre, at hr. Ellemann-Jensen ville stemme for det ændringsforslag, der går ud på, at charterafgiftens ikrafttræden skal udsættes til, jeg tror det var 1. februar næste år. Igen må jeg genopfriske hukommelsen, og jeg siger én gang til: lad os ikke slå hinanden i hovedet med citater, vore gerninger må da tælle. Venstre var med til at indføre charterafgiften som en ny afgift i efteråret 1977. Lovforslaget blev vedtaget den 6. september 1977, og det trådte i kraft den 1. oktober 1977, altså 3 ugers varsel. Da venstre så kom i regering, foreslog man den 21. juni 1979 en forhøjelse af denne charterafgift på 75 kr. Dette lovforslag blev vedtaget 8 dage senere, den 29. juni 1979, og trådte i kraft 2 dage senere, den 1. juli 1979. Det var det varsel, der blev givet, og hr. Ellemann-Jensen talte her om, at det var nødvendigt med et langt varsel til folk, fordi man vedrørende den slags ting disponerer på lang sigt. I år er situationen den, at borgerne her i landet får over 2 måneders varsel til at træffe langsigtede dispositioner, inden en stigning på ikke 75 kr., men 55 kr. træder i kraft.

Hr. Hagen Hagensen talte om, hvor ond man havde været, da man kun ville give én måned, men nu var man altså en lille smule mindre ond, ved at man giver 2 måneder. Bliver de to partier og de herrer da ikke på et eller andet tidspunkt trætte af at trampe i tingene, således at det kun kan se ud for os andre, som om man spytter i det krus, man selv har drukket af? Og hvis man synes, det er for nostalgisk en betragtning – jeg skal ikke diske op med, hvad der skete i 1977 og hvad der skete i 1979, det er jo historie, men det er dog den nyere historie – så prøv at tænke på, hvad der vil ske, hvis hr. Poul Schlüters i forrige uge erklærede ønske om en SVK-regering, og den haster, sagde hr. Poul Schlüter, går i opfyldelse. Så vil man på ny med garanti stå i den situation, at man på punkt efter punkt skal forsvare ting, man nu